9 Οκτωβρίου 2022

“Κυριακή Γ΄Λουκά” – Εκπομπή Καρδιακός Λόγος – Πεμπτουσία TV #45

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Πολυμέσα - Multimedia

Ο άνθρωπος είναι εξ ορισμού αθάνατος;

Γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται τον θάνατο. Αποφεύγουν και να μιλήσουν γιαυτόν;

Ακούμε από τους πνευματικούς ότι είναι τραγικό λάθος να πιστεύουμε ότι η χριστιανική διδασκαλία μας συμφιλιώνει με τον θάνατο γιατί ο άνθρωπος δημιουργήθηκε «δια το αεί είναι». Μπορείτε να μας το εξηγήσετε αυτό;

Λένε οι άνθρωποι: σιγά μην ασχοληθώ με τον θάνατο και με το τι υπάρχει πέραν αυτού; Αφού δεν υπάρχει τίποτε. Ότι ζήσουμε εδώ θα το ζήσουμε. Τι απαντάμε σε αυτό;

Δεν είναι φυσικό και ανθρώπινο να φοβόμαστε και να λυπόμαστε μπροστά στον θάνατο;

Κάποιοι άνθρωποι της Εκκλησίας όταν έχουν πένθος δεν πάνε Εκκλησία. Που μπερδευόμαστε πάλι;

Ο Χριστός κάθε φορά που μιλάει για θάνατο ακούμε να τον λέει πως είναι ύπνος και να μας βεβαιώνει ότι πως όσοι φεύγουν δεν πεθαίνουν αλλά κοιμούνται. Οι άνθρωποι εκτός Εκκλησίας το χλευάζουν αυτό αλλά και κάποιοι άνθρωποι της Εκκλησίας το πιστεύουν μεν αλλά με μια κρυφή αμφιβολία. Πως θα συλλάβουμε όλο αυτό το τόσο μεγάλο μυστήριο πέραν του τάφου;

Ο Κύριος είπε στην χήρα μάνα «Μην κλαίς». Δεν είναι ανθρωπίνως παράδοξο αυτό;

Γιατί είπε «Μην κλαίς» μόνο στην χήρα μάνα και όχι «μην κλαίτε». Σίγουρα και άλλοι θα έκλαιγαν στην πομπή.

Αυτό το προστακτικό ΜΗΝ ΚΛΑΙΣ σημαίνει κάτι;

Γιατί και ο Χριστός δάκρυσε στον τάφο του Λαζάρου και δεν χάρηκε που σε λίγο θα του έδινε ζωή;

Συγκινείται ο Θεός από το δράμα μιας μάνας όταν χάνει το παιδί της; Το κείμενο του Ευαγγελίου λέει «ευσπλαγνίσθη επ-αυτή και είπε μην κλαίς»

Παρηγορεί πάντα ο Θεός αδιακρίτως μια μάνα ένα πατέρα που έχασαν το παιδί τους; Η και εδώ μπαίνει πάλι το ζήτημα της ελευθερίας;

Όταν χάσαμε ένα συγγενικό πρόσωπο νεαρής ηλικίας και μιλούσα για τον πόνο της μάνας ένα γεροντάκι στο Άγιον Όρος μου είπε ότι ο πόνος της μάνας δεν θα σβήσει ποτέ. Γιατί; εφόσον υπάρχει η ελπίδα της αιώνιας ζωής και η μάνα θα συναντηθεί με το παιδί της και με άλλους προσφιλείς κεκοιμημένους όταν κοιμηθεί και εκείνη;

Στην χήρα εμφανίστηκε ο ίδιος ο Χριστός και έγινε ότι έγινε. Σήμερα ένας τέτοιος πόνος γίνεται κατάσταση αναστρέψιμη; Δηλαδή πως σε μια τέτοια τρικυμία της ζωής κρατάμε το βλέμμα απόλυτα προσηλωμένο στον Θεό; Πως;

Όταν ακούμπησε την σορό ο Χριστός του είπε «Νεαρέ σε σένα μιλάω σήκω». Γιατί του είπε «σε εσένα μιλάω»;

Ὁ Κύριος αφού τον ανέστησε «ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρί αὐτοῦ» τον παρέδωσε στην μάνα του. Γιατί δεν τον κράτησε για μαθητή Του;

Ο ευαγγελιστής Λουκάς δεν μας αναφέρει κάτι για τις αντιδράσεις της μάνας αλλά μόνο για τον όχλο. Από την μία φόβος και από την άλλη δοξολογία.

Δοξολογία το καταλαβαίνω αναστήθηκε ένας άνθρωπος. Το ίδιο φόβο και έκσταση είδαμε και με τις μυροφόρες όταν έμαθαν ότι αναστήθηκε ο Χριστός. Γιατί φόβος;

Αυτό το δοξολογικό ξέσπασμα ότι «μας επισκέφθηκε ο Θεός» τι θέλει να μας πεί;

Πως το κήρυγμα της Εκκλησίας περί της αντιμετώπισης του θανάτου γίνεται ζωή και αλήθεια που σώζει και όχι φθηνή παρηγοριά για να ξεγελάσει την τραγική μοίρα της ανθρώπινης ψυχής; Μερικοί έτσι το βλέπουν δυστυχώς.

Πολλές φορές έχουμε αιφνίδιους θανάτους και μας λέτε οι πνευματικοί ότι γιαυτό πάντοτε πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι. Μα είμαστε πάντοτε προετοιμασμένοι; Και αν επιτρέπει ο Θεός τον αιφνίδιο θάνατο γιατί τον επιτρέπει ενώ γνωρίζει ότι έχουμε ξαναπέσει και δεν έχουμε τακτοποιηθεί ακόμη;

Πως γίνεται εφικτό να είμαστε έτοιμοι πνευματικά ανά πάσα στιγμή να πεθάνουμε; Στο επόμενο δευτερόλεπτο.

Μου έλεγε κάποιος ότι κοίτα να φροντίσεις τα πνευματικά σου ώστε ενώ όταν γεννήθηκες εσύ έκλαιγες και άλλοι γελούσαν, όταν πεθάνεις οι άλλοι να κλαίνε και εσύ να γελάς. Μιλήστε μας γιαυτό το μεταθανάτιο χαμόγελο του γέροντα Ιωσήφ. Όταν κοιμήθηκε και οι πατέρες του έκλεισαν το στόμα επειδή ήταν ανοικτό έραψαν και κάλυψαν το πρόσωπο με το ράσο του δεν χαμογελούσε.

Και ο γιός της χήρας και η κόρη του Ιάειρου και ο Λάζαρος που αναστήθηκαν από τον Χριστό όλοι ξαναπέθαναν. Ότι αναστήθηκαν σημαίνει ότι είχαν συγχωρεθεί και οι μέχρι τότε αμαρτίες τους;

Ανάστησαν κεκοιμημένους και απόστολοι και πατέρες της Εκκλησίας. Τι διαφορά έχουν αυτές οι αναστάσεις από τις αναστάσεις που έκανε ο Χριστός;

Πως συνδέονται αυτά τα μεγάλα θαύματα της αναστάσεως με το μυστήριο της εξομολογήσεως;

Πως μπορεί η πίστη να ενεργήσει ώστε η Ανάσταση του Χριστού να γίνει υπαρκτό μέγεθος στην ζωή του ανθρώπου;

Εμείς τα μέλη της Εκκλησίας ζούμε την Ανάσταση χωρίς να την καταλαβαίνουμε. Πχ Κοινωνάμε την Ζωή του Χριστού πέρα από τον θάνατο. Πως και υπό ποιες προϋποθέσεις θα το βιώσουμε;

Ο Θεός μας είπε ότι μας αναστήσει και είναι πάντα αξιόπιστος σε ότι λέει. Πως θα πάρουμε στα σοβαρά ότι πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του Θεού; Πως θα γίνει ικανή η πίστη μας στην αξιοπιστία του Θεού;

Μπορούμε να αποδεχθούμε αν είναι αλήθεια η απάτη το πρόσωπο του Χριστού χωρίς αναζήτηση; Κάπως έτσι το κάνουν και οι άθεοι.

Πόσος χρόνος χρειάζεται να ψάχνουμε να βρούμε πραγματικά το πρόσωπο του Χριστού ;